

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/96/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615010043
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Šramelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2615010043.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Šramelovej a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci proti obžalovanému Ing. I. T. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a/, písm. b/, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 23.07.2015, sp. zn. 2T/18/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.12.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania okresného prokurátora a obžalovaného Ing. I. T., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a/, písm. b/, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 09.06.2014 v čase od 10.50 h do 10.53 h v T. bez súhlasu vlastníkov a užívateľov rodinného domu č. XXX vošiel cez nízku neuzamknutú bránu na vstupný dvor, oboma rukami sa zavesil na riadne uzamknutú dvojkřídlovú plechovú bránu nachádzajúcu sa vo dvore rodinného domu č. XXX, ktorého vlastníkmi sú U. F., nar. XX.XX.XXXX a A. F., nar. XX.XX.XXXX, pričom ako bol zavesený na bráne, tak sa bývalej svokre A. F. vyhrážal slovami: „Ty stará piča, suka, zabijem ťa!“, preto sa A. F. zo strachu uzamkla vo vnútri domu. Následne Ing. I. T. zliezol z brány a túto vykopol, prešiel k zadným uzamknutým vstupným dverám rodinného domu, do ktorých začal kopať a búchať, potom sa presunul cez plechovú bránu pred rodinný dom na vstupný dvor, kde pravou rukou za použitia sily najskôr na jednom z okien rozbil sklenú výplň a potom taktiež pravou rukou za použitia sily poškodil na vedľajšom okne vonkajšiu plastovú žalúziu, pričom takéto agresívne správanie a vyhrážanie sa obvineného Ing. I. T. sa neustále opakuje a stupňuje, preto A. F. v strachu o život zavolala na tiesňovú linku 158. Poškodením brány, okna a žalúzie spôsobil U. F., nar. XX.XX.XXXX a A. F., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom T. XXX, škodu vo výške 58 Eur.

Podľa § 194 odsek 3 Trestného poriadku s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písm. a/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený a podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona mu bol uložený probačný dohľad počas skúšobnej doby v trvaní 2 roky.

Podľa § 51 odsek 4 písm. a/ Trestného zákona mu bola uložená povinnosť nepriblížiť sa k poškodeným U. F., nar. XX.XX.XXXX a A. F., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom T. č. XXX, na vzdialenosť kratšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija poškodených počas skúšobnej doby probačného dohľadu.

Podľa § 51 odsek 5 Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom v rámci uloženého probačného dohľadu.

Podľa § 51 odsek 4 písm. i/ Trestného zákona mu bola uložená povinnosť v skúšobnej dobe zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie jednak prokurátorka Okresnej prokuratúry Senica a jednak obžalovaný.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Senica sa odvolaním domáhala zrušenia výroku o treste napadnutého rozsudku s tým, že uložený trest je v rozpore so zákonom, nakoľko nebola zohľadnená priťažujúca okolnosť uvedená v ustanovení § 37 písm. f/ Trestného zákona, to znamená, že páchateľ spáchal trestný čin verejne.

Podľa § 122 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona trestný čin je spáchaný verejne, ak je spáchaný pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami. Dôvodila ďalej tým, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný sa skutku pod bodom 2/ dopustil v prítomnosti poškodených A. F. a U. F. st. ako i v prítomnosti svedkov U. F. ml. a J. Q.. Keďže so svedkom U. F. ml. počas incidentu rozprával a mal vedomosť o svedkyňi J. Q., je jednoznačne preukázané, že minimálne štyri osoby sledovali skutok a v ich prítomnosti bol aj skutok spáchaný. Podľa obžalovaného sa na incident pozeral i svedok J. Q.. Z výpovede obžalovaného vyplýva, že mal vedomosť o týchto osobách.

Vzhľadom k tomu je jednoznačne preukázané, že skutok sa stal v prítomnosti viacerých osôb, a teda bol spáchaný verejne, preto mal súd zohľadniť uvedenú priťažujúcu okolnosť pri ukladaní trestu.

V takomto prípade by u obžalovaného bola prevaha priťažujúcich okolností v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona. Podľa tohto ustanovenia, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Vzhľadom k tomu bol trest uložený mimo trestnej sadzby, pričom trest mal byť zo zákona nepodmienečný s tým, že obžalovaný mal byť pre výkon trestu zaradený do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Navrhla preto zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste s tým, aby krajský súd uložil obžalovanému podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písm. a/ Trestného zákona, § 37 písm. f/, písm. h/ Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 56 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Obžalovaný sa odvolaním domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu I. stupňa.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že nesúhlasí s právnou kvalifikáciou v zmysle ustanovenia § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona, nakoľko poškodenej A. F. sa nevyhrážal, že ju zabije, takéto tvrdenie nie je pravdivé. Toto tvrdenie poškodenej nepotvrdil ani poškodený U. F. st. a ani poškodený U. F. ml. Rovnako svedkyňa J. Q. nepočula, že by obžalovaný takéto slovo použil. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Toš 4/2009, zo dňa 26.02.2010, „ak má byť rozhodnutie založené na výpovedi len jedného svedka priamo usvedčujúceho obžalovaného zo spáchania skutku, musia byť ostatné nepriame dôkazy takto ucelené a navzájom previazané, aby nedávali ani najmenšiu pochybnosť o vierohodnosti jedného usvedčujúceho dôkazu.“

Žiadne ďalšie dôkazy okrem výpovede poškodenej o vine obžalovaného zo skutku zakladajúceho prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona nie sú, preto nie je možné uznať vinu obžalovaného z tohto trestného činu.

V súvislosti so zločinom porušovania domovej slobody uviedol, že nesúhlasí s právnou kvalifikáciou podľa odseku 3/ písm. a/ § 194 Trestného zákona. Predmetný skutok nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. (§ 139 odsek 2 Trestného zákona).

V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie R 117/2014 II, podľa ktorého v zmysle § 139 odsek 2 Trestného zákona možno spáchanie činu voči (na) osobe vyššieho veku (§127 odsek 3, § 139 odsek 1 písm. e/ Trestného zákona) považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len pri úmyselnom trestnom čine. Zároveň sa vyžaduje, aby páchatel vedel, že poškodený je osobou vyššieho veku, a aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin. (2Tdo/65/2013, zo dňa 03.12.2013).

Zástupkyňa Krajského prokurátora v Trnave navrhla, odvolaniu prokurátorky okresnej prokuratúry vyhovieť.

Podľa § 317 odsek I Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek I alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek I.

Súd I. stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, zistil správne skutočný stav veci, konanie obžalovaného posúdil v súlade so zákonom a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil v zmysle ustanovenia § 168 odsek 1 Trestného poriadku.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný na svoju obhajobu uviedol, že do domu poškodených chcel ísť preto, že bol presvedčený, že v dome sa nachádza jeho syn, ohľadne ktorého v tom čase prebiehalo konanie o pozbavenie spôsobilosti na právne úkony. Najskôr zvonil, potom prešiel do vstupného dvora, pričom zo vstupného dvora ďalej viedla vysoká plechová brána, ktorá bola zatvorená. Pokúšal sa vyskočiť pred bránou, aby videl, čo je za ňou vo dvore, no bola privysoká. Z diaľky sa preto rozbehol, vyskočil na bránu a chytil sa jej vrchnej časti za tú časť, kde sú navarené ostnáče a pozeral do dvora. Na sekundu zazrel poškodenú pani F., na ktorú zakričal „kde schovávaš môjho chlapca“, a bol tam ešte jeden nevhodný výraz ako dôsledok narušených vzťahov medzi nim a rodinou F.. Brána, na ktorej obžalovaný visel, sa pod jeho váhou mierne pootvorila, na čo hneď zaútočil pes a preto z brány zoskočil a snažil sa ju zavrieť. Do tohto druhého dvora preto vôbec nevošiel. Keď vo vstupnom dvore videl pohybovať žalúzie, opäť sa dopytoval, kde je jeho chlapec, pri okne bol však fyzický napadnutý, nevie kým. Bol z toho šokovaný, vyšiel preto von, kde hľadal pomoc.

Obhajoba obžalovaného však bola jednoznačne vyvrátená výpoveďami poškodených A. F., U. F. st., U. F. ml. ako aj svedkyne J. Q..

Z výpovedi poškodených a svedkov jednoznačne vyplýva, že obžalovaný vošiel do rodinného domu najskôr cez nízku neuzamknutú bránku na vstupný dvor, oboma rukami sa zavesil na riadne uzamknutú dvojkrídlovú plechovú bránu a vyhrážal sa poškodenej A. F. slovami : ty stará piča, suka, zabijem Ťa!“ preto sa A. F. zo strachu uzamkla vo vnútri domu. Následne obžalovaný bránu vykopol, prešiel k zadným uzamknutým vstupným dverám rodinného domu, do ktorých začal kopať a búchať, potom sa presunul cez plechovú bránu pred rodinný dom na vstupný dvor, kde pravou rukou za použitia sily najskôr na jednom z okien rozbil sklenú výplň a potom taktiež pravou rukou za použitia sily poškodil na vedľajšom okne vonkajšiu plastovú žalúziu. Z agresívneho správania a vyhrážania mali poškodení strach a zo strachu preto volali políciu. Na výpovede poškodených a svedkyne J. Q. nadväzuje aj výpoveď svedka Mgr. J. D., príslušníka PZ.

Čo sa týka svedka J. Q. správne súd I. stupňa poukázal na to, že okrem výpovede obžalovaného a samotného svedka, J. Q. na mieste činu nikto nevidel, ani nikto okrem nich ani nepotvrdil, že by bol obžalovaný v čase rozbitia okna a žalúzie rodinného domu poškodených niekým napadnutý. Naviac svedok J. Q. na hlavnom pojednávaní dňa 29.06.2015 uviedol, že nechcel, aby bol videný a svoju účasť oznámil až obžalovanému pri stretnutí. Naviac je dôvodné predpokladať, že jeho výpoveď

bola ovplyvnená stretnutím s obžalovaným. V tejto súvislosti treba poukázať aj na závery znaleckého posudku, podľa ktorého obžalovaný vníma situácie súvisiace s rodinou F. a jeho synom spôsobom, ktorý môže byť skreslený, a v čase vypätých situácií, ako bolo aj predmetné konanie obžalovaného, má obžalovaný oslabenú schopnosť tieto situácie triediť a pamätať si ich.

Súd I. stupňa v napadnutom rozsudku podrobne rozobral výpoveď obžalovaného, výpovede poškodených, výpovede svedkov ako aj závery znaleckého posudku MUDr. Daniely Martišovej a MUDr. Eleny Žigovej. Preto krajský súd v podrobnostiach ďalej poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, ktoré si osvojuje.

V súlade so zákonom preto súd I. stupňa kvalifikoval konanie obžalovaného jednak ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a/, písm. b/, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona a jednak ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona.

Krajský súd sa teda stotožňuje s právnou kvalifikáciou konania obžalovaného so závermi súdu I. stupňa.

K odvolaniu obžalovaného je potrebné uviesť, že vzhľadom na postoj obžalovaného k poškodeným, jeho vzájomný vzťah s poškodenými, situáciu, keď prebiehalo civilné konanie ohľadne jeho syna, skutočnosť, že obžalovaný sa nachádzal v silnom citovom rozrušení motivovanom tým, že sa asi pred rokom dozvedel, že syn je autista a taktiež na spôsob spáchania činu nie je dôvod neveriť poškodenej A. F., že sa jej obžalovaný vyhrážal zabitím.

Rovnako právna kvalifikácia v zmysle ustanovenia § 194 odsek 3 písm. a/ Trestného zákona je aj podľa názoru krajského súdu v súlade so zákonom, nakoľko obžalovaný si bol jednoznačne vedomý toho, že poškodení (svokrovci) sú osobami vyššieho veku a že by kládli menší odpor, dôvodom čoho bola aj skutočnosť, že poškodení s obžalovaným nechceli hovoriť, nevpustili ho do domu a báli sa jeho agresívneho správania.

Súd I. stupňa nepochybil ani pri výmere trestu a jeho druhu, keď uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu súčasne s uložením probačného dohľadu a povinností, nakoľko vychádzal z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona a dostatočne prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

K odvolaniu prokurátorky okresnej prokuratúry je potrebné uviesť, že v danom prípade ide o jednočinný súbeh zločinu porušovania domovej slobody a prečinu nebezpečného vyhrážania. Pokiaľ prokurátorka bola pri podaní obžaloby toho názoru, že obžalovaný spáchal prečin nebezpečného vyhrážania verejne, bolo jej povinnosťou právne kvalifikovať konanie obžalovaného aj v zmysle odseku 2/ písm. e/ ustanovenia § 360 Trestného zákona. Prečin nebezpečného vyhrážania bol totiž už v obžalobe kvalifikovaný len v zmysle ustanovenia § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona. Úmyslom obžalovaného bolo totiž nájsť svojho syna, keď predpokladal, že sa nachádza v dome svojich svokrovcov, kde boli prítomní A. F., U. F. st. a U. F. ml. Z toho dôvodu vošiel aj do dvora poškodených potom ako mu po zvonení nikto neotvoril. Incident ďalej sledovala svedkyňa J. Q. a to z verandy svojho domu. Či incident sledoval aj svedok J. Q. je vykonanými dôkazmi spochybnené. Je preto nesporné, že nemožno počítať s poškodenými t.j. A. F., U. F. st. a U. F. ml., proti ktorým incident smeroval. Z tohto dôvodu preto zrejme ani prokurátorka okresnej prokuratúry v obžalobe právne nekvalifikovala prečin nebezpečného vyhrážania aj v zmysle odseku 2/ písm. e/ Trestného zákona.

Keďže krajský súd nezistil dôvod pre zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Senica ako aj odvolanie obžalovaného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.